

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Jozefa Kanderu v trestnej veci vyžiadanej osoby **M. G. pre trestný čin kupliarstva závažným spôsobom v súbehu s ponúkaním služieb určených širokej verejnosti šírených prostredníctvom komunikačnej siete (internet)** podľa článkov 225-5, 225-6, 225-7-10 Trestného zákona Francúzskej republiky a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 17. júla 2009 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby M. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 2009, sp. zn. 2 Ntc 3/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby M. G. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 26. júna 2009, sp. zn. 2 Ntc 3/2009, rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o európskom zatýkacom rozkaze“), že vyžiadaná osoba M. G., na základe vyhotoveného záznamu európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Súdom prvého stupňa v Clermont Ferrand, Francúzska republika z 23. júna 2009, sp. zn. 08006974, sa berie do väzby s určením začatia plynutia väzby dňom 23. júna 2009 o 14.50 hod. a miestom výkonu väzby v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu podala včas sťažnosť vyžiadaná osoba M. G. jednak vlastným písomným podaním ako aj prostredníctvom svojej obhajkyne Mgr. S. D.. Sťažovateľ v prvom rade namietal nesprávnosť dátumu na poslednej strane písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia, kde je uvedený „26. január 2009“, hoci v záhlaví tohto uznesenia je

dátum „26. jún 2009“, pričom z tohto dôvodu je podľa neho napadnuté uznesenie nepreskúmateľné. Taktiež sa nestotožnil so záverom krajského súdu o tom, že v danej veci ide o konanie podľa § 4 ods. 8 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, nakoľko trestný čin kupliarstva nie je uvedený v zozname tam vymedzených trestných činov. Krajský súd mal preto vo vzťahu k tomuto trestnému činu skúmať otázku obojstrannej trestnosti. Ďalej vyjadril názor, že v posudzovanom prípade je splnený dôvod na odmietnutie predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu v zmysle § 14 ods. 1 písm. h/ citovaného zákona, nakoľko skutok v ňom vymedzený v časti týkajúcej sa jeho konania bol spáchaný výlučne na území Slovenskej republiky. Napokon samotný skutok podľa neho ani nie je možné kvalifikovať ako trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Zo strany Francúzskej republiky neboli taktiež poskytnuté dostatočné záruky v zmysle § 14 ods. 2 citovaného zákona. V ďalšom poukázal na chyby predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu – absenciu podpisu justičného orgánu štátu pôvodu a odtlačku úradnej pečiatky, absenciu vyznačenia niektorého z trestných činov vo formulári v zmysle § 4 ods. 8 citovaného zákona, nejasnosť a nezrozumiteľnosť vymedzenia skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a napokon skutočnosť, že mu nebol doručený európsky zatýkací rozkaz v pôvodnom znení (vo francúzskom jazyku). Súčasne uviedol, že nikdy neprevzal v hotovosti ani na účet žiadne peniaze z Francúzska, pričom v tomto štáte ani nikdy nebol. Osoby z opisu skutku (D. A. a „nejaký K.“) nepozná a rovnako nepozná ani inkriminovanú internetovú stránku. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a prepustil ho na slobodu, alternatívne, aby po zrušení napadnutého rozhodnutia vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby M. G. nie je dôvodná.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do väzby. **Ak súd postupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby; dôvodmi väzby podľa osobitného zákona (§ 71 Tr. por.) pritom nie je viazaný.** Ak súd nepostupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby, ak sú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde

alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

V zmysle § 4 ods. 8 citovaného zákona orgány vykonávajúceho štátu neskúmajú trestnosť skutku podľa ich právneho poriadku, ak sa vydanie žiada pre skutok, ktorý je trestným činom podľa právneho poriadku štátu pôvodu, horná hranica trestnej sadzby je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej tri roky a bol justičným orgánom štátu pôvodu označený ako trestný čin z kategórie 32 tu následne taxatívne vymedzených trestných činov.

Zo spisového materiálu vyplýva, že justičný orgán Francúzskej republiky – Súd prvého stupňa, Clermont Ferrand vydal na M. G. dňa 23. júna 2009 pod sp. zn. 08006974, európsky zatýkací rozkaz za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre v ňom vymedzené skutky právne posúdené podľa príslušných ustanovení Trestného zákona Francúzskej republiky ako trestné činy kupliarstva závažným spôsobom v súbehu s ponúkaním služieb určených širokej verejnosti šírených prostredníctvom komunikačnej siete (internet), zločinného spolčenia a obchodovania s ľuďmi.

Na jeho základe podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave príslušnému krajskému súdu podľa § 17 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze návrh na vzatie menovaného do väzby, na základe ktorého tento krajský súd vydal už vyššie citované (napadnuté) uznesenie.

Vychádzajúc z odfaxovanej fotokópie európskeho zatýkacieho rozkazu (č.l. 14 až 19 spisu) vyhotoveného vo francúzskom jazyku, je nevyhnutné konštatovať, že v zmysle § 17 ods. 1 citovaného zákona v danom prípade ide o konanie podľa § 4 ods. 8 tohto zákona, a preto bol predseda senátu krajského súdu povinný vziať zadržanú osobu (M. G.) na základe návrhu prokurátora do väzby bez skúmania dôvodov väzby podľa § 71 Tr. por.

Tomuto záveru zodpovedá jednak, že skutok, pre ktorý je M. G. vyžiadaný, je podľa právneho poriadku štátu pôvodu trestným činom s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 3 roky (v danom prípade je to 10 rokov) ako aj skutočnosť, že vyžadujúci orgán v zozname kategórií trestných činov označil (v poradí tretí) trestný čin „obchodovanie s ľuďmi“ (strana 4 európskeho zatýkacieho rozkazu).

V tejto súvislosti treba pripustiť, že slovenský preklad európskeho zatýkacieho rozkazu nezodpovedá jeho francúzskej verzii v tom zmysle, že označenie trestného činu „obchodovania s ľuďmi“ v zozname kategórií uvedených (32) trestných činov v preloženej verzii absentuje. Keďže však v pôvodnom (francúzskom) vyhotovení dokumentu je označenie trestného činu obchodovania s ľuďmi zreteľne vyznačené, táto chyba v preklade nemôže zvrátiť už vyššie uvedený záver.

Vo vzťahu k námietkam sťažovateľa ohľadne existencie dôvodu na odmietnutie vykonania predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu (§ 14 ods. 1 písm. h/ zákona o európskom zatýkacom rozkaze), neposkytnutia dostatočných záruk (§ 14 ods. 2 citovaného zákona), ako aj ďalších namietaných chýb predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu, je potrebné konštatovať, že posúdenie týchto otázok bude predmetom ďalšieho konania a bude relevantné pre rozhodnutie o jeho vykonaní, resp. nevykonaní. V súčasnom štádiu konania (kde sa rozhoduje výlučne o návrhu prokurátora na vzatie do väzby) je posudzovanie týchto otázok predčasné a navyše pre rozhodnutie o vzatí vyžiadanej osoby do väzby nepodstatné. Rozhodnutie o vzatí vyžiadanej osoby do väzby postupom podľa § 17 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 8 zákona o európskom zatýkacom rozkaze je obligatórne. Toto nemá vzťah k otázke splnenia (resp. nesplnenia) podmienok pre vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, a teda nevylučuje ani následné rozhodnutie o jeho nevykonaní. Účelom tohto inštitútu je zabezpečenie vyžiadanej osoby na účely konania o vydanom európskom zatýkacom rozkaze a reálnej možnosti jeho potenciálneho vykonania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napokon konštatuje, že v písomnom vyhotovení na poslednej strane napadnutého uznesenia krajského súdu je (v súlade s námietkou sťažovateľa) chyba v dátume vydania uznesenia - je tu uvedený dátum „26. január 2009“, hoci v záhlaví tohto uznesenia je dátum 26. jún 2009. Nakoľko európsky zatýkací rozkaz bol v posudzovanom konaní vydaný 23. júna 2009, je zrejmé, že dátum „26. január 2009“ je zrejmou chybou v písaní. Táto chyba však nie je dôvodom na zrušenie napadnutého uznesenia, ako sa domnieva sťažovateľ, ale na vydanie opravného uznesenia v zmysle § 174 ods. 1 v spojení s § 180 Tr. por. Bude preto povinnosťou Krajského súdu v Bratislave, aby po vrátení spisového materiálu vydal opravné uznesenie smerujúce k oprave uvedenej chyby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby M. G. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave dňa 17. júla 2009

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová